

vers a műanyagról

gál lászló

*hófehér vattában háromlábú erdő
csillog a műanyag csillaghullás rajta
szeretetet árul a boltos a sarkon
majd hogy késre mennek a vevők miatta
hull szeretet eső*

*véres húst vásárol farkasnak a bárány
finom tejecskét a báránynak a farkas
édes angyalhang szól villanygramofonból
anyu mesét mondjál ringass el és altass
hull már a boldogság*

*ó fehérre mosott kancsal kéményseprő
szemérmesen pirul a kismalac bőre
villanypóznát ölel az utcán a részeg
mézzé válik benne a savanyú lőre
színezüst a tócsa*

*csillagszóró szórja szép szikráit szerte
jószágot duruzsol édes villanykályha
olyan jók vagyunk mi egy vérből testvérek
gyilkos vaddállatként születtünk is bárha
holnap úgysem számít*

*háromlábú erdőt sánta világ járja
dobog a bolondok béna kavalkádja
a süket a zenét a vak a százszorszínt
a kés a reszelőt fennen prédikálja
ó csonkult szegények*

ha verem a mellem megbántam megtántam
piros pecsenyéstál éheset sajnáltam
ha szigorú híjas dús falót gyűlöltem
hej be megbántam, hogy senkit meg nem öltem
hogy csak fenekedtem

műanyag jóságunk műanyag világon
üveg tulipánom bús papír virágom
ami csak kísértet útjaim kísérté
elküldöm illatos italos misére
műanyag misére

hát persze jó volna hát persze rossz volna
mi is a világon költőember dolga
pap legyen a költő szószékre felálljon
fejleszt fogjon aztán frigyszekrényt felvágjon
kályhát jól befűtsön

hullok most már térdre hullok imádkozni
hullok asztal alá hullok káromkodni
poharam színültig aliq-aliq állok
édes forrásvizet váltig prédikálok
sűrű vörös mellett

műanyag világon műanyagból versem
ne az állítson fel aki mellé estem
új szép ruhám fölé hadd húzzam az ócskát
kicsit foltos-ronqyos ma bennünk a jóság
holnapra megbánjuk

